

אחוזים	3 רונית גדיש 2017	2 דפנה איזנר ייד 2020	פירוט	תבחינים
<p>המידע הרלוונטי לסקירה – פחות מ 70 מילים אפס! תלמיד שכתב עמדה לא נכונה לא יקבל יותר מ 30% בפריטי התוכן של אותו כותב.</p>				
<p>בעד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר.</p>				
<p>3 פריטים מהרשימה 3X15%</p>			<p>על הנבחן לבחור שלושה פריטים מן הרשימה הכוללת עמדות + נימוקים</p> <ul style="list-style-type: none"> • עמדה: בעד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית - הכללה • כללים המדירים אנשים הם לא טובים ודינם להשתנות. - הכללה • כל האמצעים הלשוניים כשרים. • צורת "זכר סתמי לנקבה גורמת להדרה לשונית של נשים נערות וילדות מן השפה ובכך תורמת להדרתן מן החברה. • אי התאמה בין צורת הפנייה ובין המגדר שלנו צורמת, מקוממת ומעוררת הרגשה של זלזול והדרה, ולבסוף גם פוגעת במסר ובחוויה הרגשית שהמוענים מבקשים ליצור. • נמצא כי במדינות שבהן השפה היא בעלת מין דקדוקי, יש פחות שוויון בין נשים לגברים (בייחוד בתחום הכלכלה). • יש קשר בין השפה ובין מידת האי שוויון המגדרי בחברה. • ההדרה הלשונית מהווה מחסום בדרך לשוויון מגדרי. • שוויון צריך לבוא לידי ביטוי גם בשפה/ ככל שיש יותר שוויון לנשים בפועל הוא יתבטא גם בשפה/ שוויון בשפה יוביל לשוויון בחברה. (אייזנרייך + גדיש) • חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, למשל, מכיר בהשפעה של השפה על המציאות, ולכן מחייב ניסוח שוויוני של מודעות דרושים/דרושות • נוסח הפנייה חשוב לא רק מבחינה סמלית, אלא יש לו גם השפעה על הישגים, עמדות, תפיסות ומעשים. • אופן הפנייה משפיע על חיי נמענים ונמענות – יוצר הבדלים מגדריים בהתנהגות, בתפיסת העצמי ובמעשים. • במבחנים שנוסחו בלשון נקבה היו הישגיהן של הנשים גבוהים יותר בהשוואה להישגיהן במבחנים שנוסחו בלשון זכר. • כל פנייה סתמית בלשון זכר מאלצת נשים לתהות – האם הפנייה מיועדת גם לנו? • אי התאמה בצורת הפנייה יוצר "מצבים מגוחכים" כמו תיאור של פעולות פיזיולוגיות נשיות בלשון זכר. • ברחבי העולם כבר מכירים בהשלכות של האפליה בשפה על החברה ונוקטים צעדים של ממש כדי לצמצמה. • העמדה הרווחת שהאקדמיה תפעל לשוויון מגדרי של העברית וכך יהיה שוויון מגדרי בשפה, ותחול התקדמות במקומן של הנשים בחברה. (אייזנרייך + גדיש) 	<p>א. תוכן המידע תמציתי ות, דיוק ועודפות 7 נקודות</p>
<p>נגד הדרישה לפעול באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר.</p>				
<p>3 פריטים מהרשימה 3X15%</p>			<p>על הנבחן לבחור שלושה פריטים מן הרשימה הכוללת עמדות + נימוקים</p> <ul style="list-style-type: none"> • עמדה: נגד הדרישה / באופן מכוון למען שפה שוויונית יותר - הכללה • מה שיקרה בלשון לא יבוא ולא יכול לבוא מתוך החלטה ממשדית. - הכללה • השינויים יצמחו מתוך דוברי השפה / לא לפי דרכה של העברית (אייזנרייך + גדיש). • - הכללה • בשפה שלנו המין הדקדוקי קיים בכל (אייזנרייך + גדיש). • העברית, כמו כל הלשונות הטבעיות בעולם, מתפתחת מתוך שלבים מוקדמים שלה, לפי חוקיות פנימית שירשו הדוברים מהוריהם. • הלשון הסתמית בעברית היא לשון זכר (אייזנרייך + גדיש). • בעברית אין דרך להתחמק מציון המין/ לא ניתן לנטרל את המין הדקדוקי בעברית. (אייזנרייך + גדיש) • מי שמבקש להכפיל את הצורות יתעייף עד מהרה / ומי שמבקשת לפנות פעם בלשון נקבה ופעם בלשון זכר לא תחזיק מעמד לאורך זמן /ומכל מקום אי אפשר לכפות פתרון כזה על הציבור. • סימון המגדר הכפול, כגון "כותבותים", "הסן", "א.נשים", ובמקביל החל שימוש בצורות נקבה המכוונות גם לזכרים, הוא סוג של המצאות מהמצאות שונות. • המגמה שלפיה מדגישים את צורות הנקבה מובילה בהכרח להדגשת ההדרה במקום לצמצמה. • ספק אם מישהו יכול להוכיח ששוויון מגדרי בשפה מקדם את מקומן של הנשים בחברה. • קיים פתרון שהחל במקורות – שימוש בלשון רבים לשני המינים. 	

10%	<p>רלוונטיות ודיוק</p> <p>2. כל המידע הכתוב רלוונטי לדרישות המטלה (מהימן ומדויק).</p> <p>3. מידע המשויך לרכיב תוכן מסוים צריך להיות רלוונטי לאותו רכיב.</p> <p>4. הכותב נמנע מחזרות מיותרות.</p> <p>5. נדרשת שמירה על פרופורציות. יופחתו אחוזים על הרחבת יתר כמו למשל על הדקדוק העברי.</p>	
100%	סה"כ	
20%	<p>6. טקסט עצמאי</p> <ul style="list-style-type: none"> • פתיחה המתבססת על רכיבי המבנה והתוכן של המטלה / פתיחה רלוונטית הכוללת התייחסות למגדריות העברית. • נבחן שכתב "ביום העברית יתעורר דיון ציבורי בדרישה זו" – יינזק ב -5% ברכיב הפתיחה. • נבחן שכתב טקסט מהוקשר תוך ציון מאמר א' / ב' או כותב א' / ב' יינזק ב-10% 	<p>ב. ארגון המידע</p> <p>7 נקודות</p>
25%	<p>7. עיבוד המידע:</p> <ul style="list-style-type: none"> • הכללות - הכללה אחת לכל עמדה (הכללה תיחשב כל אחד מפריטי התוכן שכתובה לידו "הכללה" 2 X 5%) • העתקה מושכלת ו/או פרפרזה (ולא "העתק הדבק"). 15% 	
40%	<p>8. לכידות, קישוריות ומודעות לנמען:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "זרימה" טובה במעבר מטקסט אחד לטקסט שני ושימוש בקשרים המתאימים למבנה הלוגי של הטקסט ולתוכנו כגון קשרים לוגיים המבטאים ניגוד ועימות (לעומת זאת/ מנגד/ ואילו/ אבל/ טוענת בניגוד לכך וכדומה). או קשר של השלמה או הסכמה בין העמדות – אייזנרייך טוענת שכל האמצעים הלשוניים כשרים, גם אם הם מציעים את העברית בדרך אחרת מ"דרכה של העברית", וגדיש אכן מסכימה שהשינויים – אם יהיו – יצמחו מתוך דובריות השפה. • יתקבל ארגון הסקירה על פי העמדות או בעיה ופתרונה מנקודות מבט של שתי העמדות. (יתקבל גם מבנה מסורג שלא פוגע בלכידות ובזרימה של הטקסט) • אפשר שתהיינה כותרות משנה לכל היבט. יש הלימה בין הכותרות לתוכן, ארגון נכון שלהן. • על שימוש יתר באזכור מקורות המידע הפוגע בקריאות ובלכידות של הטקסט - יופחתו עד 10% 	
15%	<p>9. מיזוג המידע</p> <ul style="list-style-type: none"> • מיזוג בין הרעיונות המשותפים בטקסט. על הסקירה (בפתיחה, בגוף או בסיום) לכלול פריט אחד מבין אלה ואת ייחוסו לשתי הכותבות - 5% <ul style="list-style-type: none"> - בשפה העברית המין הדקדוקי קיים בכול. - הדרישה מן האקדמיה לפעול באופן מכוון. - סוגיית הדרת נשים. - שוויון בשפה יוביל לשוויון בחברה. - עמדת האקדמיה – זו דרכה של העברית. - מחקרים (אייזנרייך – הוכיחו, גדיש – לא הוכיחו). - שיטות כתיב שונות שהומצאו לפתרון הבעיה. - שימוש בזכר יחיד לציון מין ניטרלי. - שימוש בלשון זכר רבים כפתרון / כמענה לצורך בפניה א-מגדרית. • המידע בסקירה מיוחס לכותבים המתאימים, בהלימה לתוכן הרלוונטי. 10% 	
100%	סה"כ	
40%	<p>10. אזכור מקורות המידע בגוף הטקסט הוא ע"פ נורמות כתיבה אקדמיות (שימוש בשמות משפחה + שנת הוצאה).</p>	<p>ג. אזכור המקורות תודרכי המסירה</p>
30%	<p>11. כתיבת מקורות המידע בסוף הטקסט הוא ע"פ נורמות כתיבה אקדמיות: סדר א"ב ועקביות ברישום פרטי הביבליוגרפיה. (תלמיד שכתב מעובד יופחתו לו -20%)</p>	<p>3 נקודות</p>
30%	<p>12. שימוש בדרכי מסירה מקובלות (אם נעשה שימוש בפועלי הבעה או אמירה יש לשים לב לדיוק מבחינת המשמעות)</p>	
100%	סה"כ	
40%	<p>סעיף זה ייבדק לפי ארבע רמות:</p> <p>רמה גבוהה – 100%, רמה בינונית-גבוהה – 80%, רמה נמוכה – 60%, רמה נמוכה מאוד - 40%</p> <p>ניסוח: הניסוח בהיר, ענייני והולם את אופי הכתיבה.</p> <p>תקינות תחבירית: המשפטים שלמים, בנויים כהלכה ואינם ארוכים מדי.</p> <p>הכותב הקפיד על התאמים (במין, במספר וביידוע)</p> <p>הכותב השתמש בה"א הזיקה באופן תקין.</p> <p>פיסוק: שימוש נכון והולם בסימני פיסוק.</p> <p>מורפולוגיה וכתיב: לדוגמה, שימוש תקין בצורות הנטייה, באותיות אית"ן ועוד.</p>	<p>ד. לשון, מבע ותקינות</p> <p>3 נקודות</p>
100%	סה"כ	